

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi 2 × dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chelmiński
Za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, wszyscy w Poznaniu.

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna
w Poznaniu, św. Marcin 70

Nr. 148

Poznań, sobota dnia 28 marca 1936

Rok 31

Hitler zapowiada nowe propozycje pokoju

Z przemówienia kanclerza Rzeszy, wygłoszonego w odlewni armat Kruppa w Essen

Kanclerz Hitler wygłosił wczoraj o godz. 16 swoją dziewiątą mowę przedwyborczą, w Essen, w wielkiej (największej w Europie) hali zakładów Kruppa. Mowie przysłuchiwało się około 120 tysięcy ludzi, zgromadzonych w hali i wokoło; byli to — według objaśnień radiowych — pracownicy przemysłu nadreńskiego, a wśród nich 46 tysięcy pracowników Kruppa. Do takiej cyfry wzrosła załoga fabryki, z 18 000 ludzi, których Krupp zatrudniał w chwili objęcia rządów przez Hitlera.

Przyjęcie Hitlera w Essen zorganizował min. propagandy Goebbels. Manifestacja ta była niemniej świetna od zorganizowanej w poniedziałek w Berlinie, a może nawet przewyższała ją rozmiarami. Np. gdy w Berlinie miało uczestniczyć w manifestacji na ulicach około pół miliona ludzi, w Essen cyfra ta wynosiła — według danych radiowych — aż 700 000.

Essen. (PAT). W wielkiej hali budowy lokomotyw zakładów Kruppa kanclerz Hitler wygłosił mowę, skierowaną do robotników, żołnierzy i narodu niemieckiego.

Hitler mówił o haniebnym dyktacie pokojowym, który wbrew prawu i rozsądkowi wykorzystuje Niemcy i żąda od nich nadmiernych ofiar. Jedną z tych ofiar była bezbronna dzielnica, której ludność jest przeszło dwa razy liczniejsza, niż Belgii.

Kanclerz wskazał na swe liczne propozycje rozbrojenia i porozumienia, które jednak zostały odrzucone, wobec czego musiał on własnymi siłami przywrócić narodowi niemieckiemu równouprawnienie.

„Nie zawarłem żadnych przymierzy wojskowych” — mówił. „Lecz skoro Europa uwikłała się w tego rodzaju przymierza, to chcę, aby suwerenność państwa niemieckiego na własnych obszarach została przywrócona. Jeśli zechcą mnie oskarżać, to odpowiem: tylko mój naród jest moim sędzią, a nie jakaś międzynarodowa rada!” — (Burzliwe oklaski).

„W przeciwstawieniu literze i paragrafom traktatów, powołuję się na odwieczne prawo, które mówi: Nie powinienesz swego bliźniego ani zabijać, ani uciskać, ani rabować. Ażebym cały świat przekonał się, że jest to pogląd całego narodu niemieckiego, zarządzającym wybory powszechne na dzień 29

marca. Jeżeli nasza propozycja pokojowa nie będzie należycie przyjęta, to będę mógł powiedzieć po wyborach: albo wierzycie 68-miljonowemu narodowi, albo nie! Jeśli mu nie wierzycie, to nie utrzymujcie z nami dalszych stosunków.”

„Gdy w nadchodzącą niedzielę naród niemiecki uzna mnie ponownie za swego uprawnionego rzecznika, wówczas wystąpię z nową propozycją, któ-

rą obcy mężowie stanu będą musieli przyjąć lub wystąpić znów z symbolicznymi i podobnymi gestami. Będą oni musieli zapytać swoje narody, czy mają odrzucić propozycję Niemiec, czy też utrzymywać stosunki z Niemcami. Jestem przekonany, że otrzymają oni od swych narodów całkiem jasną i niedwuznaczną odpowiedź: Nie mówcie o gestach i symbolicznych posunięciach, lecz zawrzyjcie pokój!”

W razie napaści Niemiec na Polskę...

Jakby postąpiła Anglja?

London. (PAT). Wobec zainteresowania, jakie wywołała deklaracja kanclerza skarbu Chamberlaina, złożona pod koniec debaty na temat stanowiska Wielkiej Brytanji w razie niesprowokowanej napaści na Czechosłowację lub Polskę, podajemy wypis tego ustępu według sprawozdania stenograficznego z izby gmin.

Na zapytanie p. Daltona, „jakim byłoby stanowisko rządu w razie niesprowokowanej napaści Niemiec na Czechosłowację lub Polskę? — Chamberlain odpowiedział:

„Niesprowokowana napaść Niemiec na Czechosłowację, Polskę lub któregoś z sąsiadów na wschodzie, stałaby oczywiście natychmiast notyfikowana Lidze Narodów i w tym wypad-

ku byłibyśmy związani z racji naszych zobowiązań wobec Ligi Narodów, których zawsze gotowi byliśmy dochować wespół z innymi współczłonkami Ligi. Oto stanowisko, które zawsze zajmowaliśmy, zaś różnica pomiędzy tem stanowiskiem a Lokarnem polega na tem, że w uzupełnieniu naszych zobowiązań ligowych posiadamy również zobowiązania, wynikające z traktatu lokarneńskiego, którego celem jest popierać Ligę. Z tytułu naszej przynależności do Ligi jesteśmy zupełnie w tym samym stopniu zainteresowani w utrzymaniu pokoju na wschodzie Europy, co i na zachodzie, a nasze zobowiązania ligowe będą w jednakowym stopniu dotrzymane, niezależnie od tego, czy napaść nastąpi we wschodniej, czy też w zachodniej części Europy.”

Zakończenie sesji Senatu

Uchwalono m. i. ustawy o uboju rytualnym i pełnomocnictwach

Warszawa. (Tel. wł.). Senat po referacie p. Wróblewskiego o ustawie o prawie wekslowem przyjął ustawę wraz z poprawkami. Następnie Senat przyjął ustawy o prawie czekowem, o odstąpieniu gminie m. Warszawy gruntów państwowych, o uregulowaniu stanu prawnego niektórych gruntów, wywłaszczonych na cele obrony państwa przez rząd rosyjski i o odznaczeniach cudzoziemskich.

Dalej Senat bez dyskusji przyjął ustawę o przedłużeniu urzędowania tymczasowych władz miejskich Warszawy oraz ustawę o odszkodowaniach za straty wyrządzone przez zbiegowiska publiczne, ustawę o przyjęciu zobowiązań finansowych Gdyni, poczem rozpoczęła się rozprawa nad zagadnieniem uboju rytualnego.

P. Dobaczewski z Wilna przedstawił sprawę i zwrócił uwagę, że w Pradze naprzykład 4 proc. uboju odbywa się rytualnie, w Beogradzie 2 proc., w Tallinie 4 proc., a u nas poza dzielnicami zachodnimi w 100 procentach lub prawie w 100 proc. Z ubojem łączy się to, że ludność chrześcijańska musiała wnosić pewne opłaty na gminy żydowskie i rzeźaków, stanowiące, według informacji związków i organizacji rolniczych, w r. 1934 40 do 60 proc. całkowitych opłat rzeźniarskich.

B. komendant policji Jagrym-Maleszewski i opowiadał, że lekarze, wśród których byli Żydzi, o dokonywaniu uboju wyrazili się, że wrażenie, jakiego się doznaje, patrząc na zabijanie zwierząt rytualnie, jest trud-

uboju rytualnym w brzmieniu sejmowym.

Przyjęto również ustawę o pełnomocnictwach. Wśród interpelacji p. Lechnicki zgłosił interpelację do ministra W. R. i O. P. w sprawie relegowania i zawieszania w prawach akademickich studentów katolickiego uniwersytetu w Lublinie.

Po przemówieniu marsz. Prystora sesję zakończono. (w)

Wizyta lotewska

Warszawa. (Tel. wł.). 30 b. m. przyjeżdża do Warszawy generalny sekretarz lotewski M. S. Z., Munters, który zabawi w Warszawie dwa dni i będzie przyjęty przez Prezydenta Rzeczypospolitej, generalnego inspektora sił zbrojnych i min. Becka. Dnia 31 b. m. Munters wyjedzie do Krakowa. (w)

Powrót Ribbentropa

Berlin. (PAT). Ambasador von Ribbentrop oraz delegacja niemiecka opuścili Londyn o godz. 17. Udają się oni jednak nie do Berlina, lecz do Kolonji, gdyż kanclerz Hitler znajduje się obecnie w Nadrenji.

Ostatnia droga Venizelosa

Ateny. (PAT). W Kanei (głównym mieście wyspy Kreta) odbył się uroczysty pogrzeb Venizelosa. Trumnę ze zwłokami b. premiera ustawiono na lawecie armatniej. Wozy z 1500 wieńcami otwierały orszak pogrzebowy. W imieniu rządu hołd zmarłemu złożył min. rolnictwa Benakis, oświadczając w mowie nad otwartą mogiłą: „Venizelos był największym mężem stanu nowej Grecji, prawdziwym bohaterem hellenizmu”.

Ataki prasy francuskiej na Flandina i Sarrauta

Paryż. (PAT). Prasa prawicowa występuje z ostrym atakiem na min. Flandina i na rząd z powodu ostatnich wydarzeń na terenie polityki zagranicznej. W szczególności redaktor naczelny „Le Journal” Bailly zarzuca min. Flandinowi, że przetłumaczył wyraz angielski „proposals” przez „postanowienia”, a nie propozycje. Publicysta zarzuca również ministrowi francuskiemu, że celem zamaskowania tej różnicy w tekście francuskim, ogłoszonym przez rząd, opuszczony był tytuł uchwał państw lokarneńskich, który w wersji angielskiej brzmi „Text of Proposals”.

Podobnie sen. Lemery w „La Liberté” wysuwa zarzuty przeciw rządowi, że w słowach zajmując nieprzejednane stanowisko, w praktyce zaś dzieje się zupełnie inaczej. Zdaniem senatora prawicowego, premier Sarraut mógł być sobie zaoszczędzić swego energicznego przemówienia, w którym zapewniał, że Francja nie będzie prowadziła rokowań, dopóki Strasburg znajduje się pod ostrzałem dział niemieckich, bo tymczasem obecnie czyni się już przygotowania do rozmów. Również min. Flandin mógł być zczekać ze swymi deklaracjami w izbie, które zbyt optymistycznie przedstawiały rezultaty londyńskie oraz powstrzymać się od zapowiadania, w przeznaczonym dla Ameryki przemówieniu radiowym, bliskiego zebrania się konferencji państw europejskich.

Zgon kompozytora rosyjskiego

Paryż. (PAT). Zmarł tu jeden z najwybitniejszych współczesnych kompozytorów rosyjskich Aleksander Giazunow.

Sprawa należności za tranzyt przez Pomorze

Warszawa. (Tel. wł.). W kołach rządowych mówią, że w rokowaniach o należności za tranzyt kolejowy przez Pomorze, strona niemiecka wyraziła gotowość całkowitego punktualnego regulowania należności bieżących.

Odpowiednia umowa tranzytowa polsko - niemiecka z 21 kwietnia 1921 roku przewiduje regulowanie należności za tranzyt najpóźniej w ciągu dwa i pół miesiąca za każdy miesiąc. W ten sposób należność za tranzyt w kwietniu powinna być uregulowana najpóźniej do dnia 15 czerwca.

Co do spłaty zaległości, które powstały w ciągu dwu lat i dochodzą do 90 milionów zł, to sprawa będzie przedmiotem dalszych rokowań z ambasadorem Moltkem na podstawie posiadanych przez niego pełnomocnictw. (w)

